

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm XIV. Non iniustè.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

Non iniuste.

PARAPHRASIS.

Tria hic respondet Gregor. IX. I. Filiusfam. potest constitui Procurator, non tantum ad lites exortas, sed etiam ad futuras. II. Filiusfam. sicuti & quilibet alius, si simul cum alio, vel pluribus, aut Procurator in solidum datus fuit, præoccupando negotium antefertur, ut etiam habetur in c. si duo, 6. eod. in 6. & l. pluribus, 3 2. ff. eod. Sin verò diuersis temporibus dati sint Procuratores, tum per posterioris constitutionem prioris procuratio reuocata censetur. III. Procurator à sententia contra ipsum lata, si expedire videatur, appellare debet; aut, si iusta causa impediatur, domino intimare, ut appellet. Cæterum ipse Procurator, si nolit, appellationem prosequi non cogitur.

SUMMARIUM.

1. Filiusfamilias si maior natu sit, Procurator constitui potest, etiam non requisito patris consensu.
2. Procurator etiam ad futuram, & nondum exortam litem constitui potest.
3. Post unum Procuratorem datum constituens alium, priorem reuocat, nisi unum sit generalis, & aliter specialis.
4. Procurator contra latam sententiam appellare potest, & plerumq; debet.

NOTANDVM I. Filiusfamilias si maior natu sit, Procurator constitui potest, etiam non requisito patris consensu, l. filiusfam. 8. iun. Gl. margin. ff. de Procuratoribus, & expressius in c. qui generaliter, 5. §. nedum, eod. tit. in 6. Ratio reddi debet: Quia filiusfam. etiam sine patris auctoritate contrahendo, videl. mandatum suscipiendo, satisfacendo in iudicio, &c. obligari potest, vt dixi lib. 3. tr. 4. c. 8. assert. 2.

No-

entis omnino extincta sit, seu non perseueret, tum etiam Procuratoris potestas ac mandatum extingui debet, sicuti hoc idem similitudine de Vicario, & quouis substituto docui in c. 1. de offic. Vicarij, in 6. Atqui mortuo Prælato, seu vacante sede ius prælaturæ expirauit; cum non transeat ad aliquem tanquam successorem, qui eadem cum defuncto persona censeatur, sicuti hæres cum persona defuncti. Ergo per mortem Prælati, aut beneficiati constituentis Procuratorem super iuribus aut bonis Ecclesiæ, vel beneficij, mandatū procuratorium extinguitur. Quã obrem generatim etiam dictum est in c. de cetero, & c. super eo, quod beneficiatus super iure beneficiati pacisci non possit vltra tempus vitæ, neque successorem in beneficio obligare.

- 6 Corollarium. Si negotium, ad quod Procurator constitutus fuerat, tale sit, vt sede vacante expediri possit à Capitulo; tum distinguendum est, vtrum solus Prælati v.g. Episcopus Procuratorem constituerit super bonis pertinentibus ad mensam suam, distinctam à mensa Capitulari; hoc casu post mortem Prælati Capitulum, quod in administratione succedit, confirmare debet mandatum Procuratoris, nisi eum amandare malit, sicuti de potestate Vicarij dictum fuit cit. c. An verò Procurator à Prælato vnà cum Capitulo constitutus sit ad gerenda negotia communia; tum mortuo Prælato non expirat mandatū Procuratoris. Cum enim à Capitulo etiam constitutus sit, sufficit eius auctoritas ad sustinendum mandatum procuratorium, sicuti Gl. hic tradit ver. reuocari, Zab. q. 7. Nihil obstante, quod fortasse omnes Capitulares, à quibus constitutus est Procurator, alijs postea subrogatis mortui fuerint: cum non à singulis, sed à Collegio seu Vniuersitate mandatum acceperit, vt notat

Gl. margin. in cit. Clem.

vt.

CAPITVLVM VI.

Consulti.

PARAPHRASIS.

Procurator ad impetrandum rescriptum constitutus erat ab aliqua Communitate, cuius maiores seu senatores iurati, per quos Communitas illa regebatur, excommunicati erant, eo tempore, quo procuratoris officium iniunctum fuit; quæritur, vtrum Procurator per exceptionem repelli possit, tanquam constitutus ab excommunicatis. Respondet Gregorius IX. Non esse repellendum; exceptis tribus casibus: I. Nisi excommunicati in literis procuratoris expressi fuerint. II. Nisi aliàs eorundem excommunicatorum auctoritate Procuratoris institutio facta sit. III. Nisi Communitas sciens illos esse excommunicatos, vnà cum ipsis Procuratorem constituerint.

SUMMARIUM.

1. *Excommunicatus vti per seipsum rescriptum papale impetrare non potest, neque in iudicio agere; ita neque prestare ea potest per procuratorem.*
2. *Pralato v.g. Episcopo in excommunicatione lapsò, eo tempore suspensum est officium procuratoris, perinde ac Vicarij generalis.*
3. *Actus gestus ab Vniuersitate seu auctoritate illius non ideo vitiantur, quòd aliqui inter eos (licet Praefecti vrbis, Consulesque sint) inhabiles existant, videl. excommunicati, nisi hi in procuratorio sint expressi, vel eorum auctoritate actus reuera geratur, vel ad eum gerendum scienter sint admissi.*

NOTANDVM I. Sicut excommunicatus per seipsum rescriptum Papale impetrare non potest, c. 1. de rescript. Sed neque in iudicio agere, vti habetur in c. discernimus, de sent. excommun. Ita neque prestare ea per procuratorem.

GGGGG } Corol-

NOTANDVM II. Procurator etiam ad futuras seu nondum exortam litem constitui potest; iuxta l. 3. ff. eod. Quare annotauit Durandus tit. de Procuratoribus, §. 3. n. 9. verſ. *Sed quid si procuratorium;* Si procurator generatim ad iudicia constitutus sit, extendendum esse procuratorium etiam ad lites futuras. Quia propositio indefinita in materia non odiosa accipitur pro vniuersali, arg. c. quia circa, 2. de priuileg. Et sic non obstat c. vlt. de rescriptis; Quia vt ibi dixi, rescripta ad lites, tanquam odiosa, strictam interpretationem habere debent.

NOTANDVM III. Qui post vnum procuratorem datum, alium constituit, priorem tacitè reuocare censetur, l. si quis, 3. §. Iulianus, iun. Gl. ver. videri, ff. eod. & videri debent, quæ dixi in c. volentes, de offic. Legati. Excipe: Nisi vnus sit procurator generalis, alter specialis, seu in certa causa. Nam in hoc casu specialis commissio non derogat generali; sed ordinem præscribit, vt prior admittatur specialis, & in eius defectu generalis, secundum doctrinam Bald. in l. 2. n. 7. verſ. de vno quæro, C. si fiscus, vel priuatus, ex l. quoniam, C. de conueniendis fisci debitoribus, lib. 1. o. Nota hic obiter Si duo sint tutores, aut duo executores testamenti, vnus ab altero debitum exigere potest, licet simpliciter, & non in solidum (id est, vt vnus etiam seorsim sine altero) constituti sint. Cuius ratio est: Quia his casibus dominus ipse exigere non potest: Ergo propter necessitatè fallit hic regula, quòd vnus sine altero agere nil possit. Abb. hinc. n. 8.

NOTANDVM IV. Procurator datus ad litem, contra latam sententiã appellare potest, & plerumque debet: Imò & appellationem, vigore prioris mandati procuratorij, prosequi non prohibetur: non tamen ad id obligatur; dummodò domino maturè denuntiet, vt ipse prosequi possit, l. inuitus, 17. iun. Gl. C. de procur. Excipe cum Abb. hinc. 13. Nisi sit procurator generalis, seu datus ad omnes causas, tunc appellationem prosequi obligatus est; cum & causa appellationis iudicialis sit,